

Αύγουστος 2022

**«Κύριε, πόσες φορές θα σφάλει σε μένα ο αδελφός μου και θα τον συγχωρήσω;
Ως επτά φορές;» (Μτ 18,21)**

Το 18^ο κεφάλαιο του Ευαγγελίου του Ματθαίου είναι ένα κείμενο πολύ πλούσιο σε περιεχόμενο, μέσα στο οποίο ο Ιησούς διδάσκει στους μαθητές πώς πρέπει να είναι οι σχέσεις μεταξύ τους, στους κόλπους της καινούργιας κοινότητας. Η ερώτηση του Πέτρου επανέρχεται στα λόγια που λίγο πριν είπε ο Ιησούς: «εάν ο αδελφός σου αμαρτήσει...» (Μτ 18,15). Και ο Πέτρος τον διακόπτει, επειδή αισθανόταν πως δεν είχε καταλάβει καλά αυτό που μόλις είχε πει. Του κάνει λοιπόν μια από τις πιο εύστοχες ερωτήσεις, που σηματοδοτούν το δρόμο που πρέπει να ακολουθήσει ο μαθητής του Ιησού.

Πόσες φορές πρέπει να συγχωρήσουμε;

**«Κύριε, πόσες φορές θα σφάλει σε μένα ο αδελφός μου και θα τον συγχωρήσω;
Ως επτά φορές;»**

Τα ερωτηματικά είναι μέρος της πορείας της πίστης. Ο πιστός δε γνωρίζει όλες τις απαντήσεις, αλλά παραμένει ωστόσο πιστός. Η ερώτηση του Πέτρου αφορά την στάση που πρέπει να κρατήσει όταν ένας αδελφός αμαρτάνει απέναντι σε έναν άλλο αδελφό. Ο Πέτρος σκέφτεται πως θα είναι ένας καλός μαθητής, αν καταφέρνει να συγχωρήσει μέχρι επτά φορές¹. Δεν περιμένει μια τέτοια απάντηση από τον Ιησού, που κλονίζει τη σιγουριά του: «Δεν σου λέω μέχρι επτά φορές, αλλά μέχρι 70 φορές επτά» (Μθ 18,22).

Οι μαθητές γνωρίζουν τα λόγια του Λαμέχ, του αιμοβόρου γιου του Κάιν, ο οποίος κήρυττε την εκδίκηση μέχρι 70 φορές επτά². Ο Ιησούς, κάνοντας αναφορά σ' αυτή την ίδια διακήρυξη, αντιτάσσει την χωρίς όρια συγγνώμη.

**«Κύριε, πόσες φορές θα σφάλει σε μένα ο αδελφός μου και θα τον συγχωρήσω;
Ως επτά φορές;»**

Δεν πρόκειται για συγχώρηση σε κάποιον ο οποίος διαρκώς προσβάλλει, αλλά μάλλον για συγχώρηση με τρόπο επαναλαμβανόμενο, μέσα στην καρδιά μας. Η αληθινή συγχώρηση, αυτή που μας απελευθερώνει, γίνεται συνήθως, σταδιακά. Δεν είναι ένα συναίσθημα, δεν είναι η λησμονιά, αλλά είναι η επιλογή που πρέπει να κάνει ο πιστός, όχι μόνο όταν η προσβολή επαναλαμβάνεται, αλλά ακόμη και κάθε φορά που επανέρχεται στη μνήμη. Γι' αυτό, πρέπει να συγχωρούμε 70 φορές επτά!

¹ Ο αριθμός ΕΠΤΑ δηλώνει την ολότητα, προσδίδει χαρακτήρα τελειότητας: Ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο σε ΕΠΤΑ ημέρες (Γεν 2,3). Στην Αίγυπτο ήρθαν ΕΠΤΑ χρόνια αφθονίας και ΕΠΤΑ χρόνια πείνας (Γεν 41,29-31)

² «Αν στην περίπτωση του Κάιν προβλεπόταν επταπλάσια εκδίκηση, στην περίπτωση του Λάμεχ προβλέπεται εβδομήντα επτά φορές μεγαλύτερη» (Γεν 4,24)

Η Chiara Lubich έγραφε: «Ο Ιησούς [...] είχε κατά νου, λοιπόν, πρώτα τις σχέσεις ανάμεσα σε χριστιανούς, ανάμεσα σε μέλη της ίδιας κοινότητας. Γι' αυτό ανήκει σε σένα να συμπεριφέρεσαι με αυτόν τον τρόπο, πρώτα με τους αδελφούς στην πίστη, μέσα στην οικογένεια, στην εργασία, στο σχολείο, μέσα στη χριστιανική κοινότητα της οποίας, ενδεχομένως, είσαι μέλος. Ξέρεις πως συχνά συμβαίνει να θέλεις να απαντήσεις με τον ίδιο τρόπο, με μια αντίστοιχη πράξη ή λέξη, στην προσβολή που σου έγινε. Και ξέρεις επίσης ότι είναι συχνή η έλλειψη αγάπης μεταξύ ανθρώπων που ζουν μαζί, εξ αιτίας του διαφορετικού χαρακτήρα ή για άλλες αιτίες. Λοιπόν, σε τέτοιες περιπτώσεις, να θυμάσαι πως μόνο μια τέτοια στάση συγχώρεσης, που διαρκώς ανανεώνεται, είναι ικανή να διατηρήσει την ειρήνη και την ενότητα ανάμεσα σε αδελφούς.

Θα έχεις πάντοτε την τάση να σκέπτεσαι τα ελαττώματα εκείνων που βρίσκονται διαρκώς γύρω σου, να σε απασχολεί πολύ το παρελθόν τους, να τους θέλεις τελειώς διαφορετικούς από αυτό που είναι. Σε σένα λοιπόν ανήκει να πάρεις τη συνήθεια να τους βλέπεις με καινούργια μάτια, και να τους συμπεριφέρεσαι σαν να είναι ολότελα καινούργιοι και διαφορετικοί και να τους αποδέχεσαι στη συνέχεια, πάντα και ολοκληρωτικά, ακόμη κι αν δεν δείχνουν καμιά μεταμέλεια». (C. Lubich, Λόγος της Ζωής, Οκτώβριος 1981)

«Κύριε, πόσες φορές θα σβάλει σε μένα ο αδελφός μου και θα τον συγχωρήσω; Ως επτά φορές;»

Ανήκουμε όλοι στην κοινότητα των «συγχωρημένων», επειδή η συγχώρηση είναι δώρο του Θεού, το οποίο διαρκώς έχουμε ανάγκη. Θα έπρεπε διαρκώς να εκπλησσόμαστε από το μέγεθος της άπειρης ευσπλαχνίας που λαβαίνουμε από τα Θεό Πατέρα, ο οποίος μας συγχωρεί εάν κι εμείς συγχωρούμε τους αδελφούς και τις αδελφές μας.

Υπάρχουν καταστάσεις μέσα στις οποίες δεν είναι εύκολο να συγχωρήσεις, καταστάσεις που απορρέουν από πολιτικές συνθήκες, κοινωνικές και οικονομικές, μέσα στις οποίες η συγχώρηση μπορεί να πάρει μια διάσταση κοινωνική. Πολλά είναι τα παραδείγματα γυναικών και ανδρών που κατάφεραν να συγχωρήσουν ακόμη και μέσα σε πλαίσια πάρα πολύ δύσκολα, βοηθούμενοι από την υποστήριξη της κοινότητάς τους.

Ο Οσβάλντο, γεωργός από τη Κολομβία, απειλούμενος ο ίδιος με θάνατο, είδε τον αδελφό του να σκοτώνεται. Σήμερα, επικεφαλής μιας ένωσης, εργάζεται για την επανένταξη ατόμων που έζησαν τις ένοπλες συγκρούσεις στη χώρα του. «Θα ήταν εύκολο να απαντήσω στην εκδικητικότητα με περισσότερη βία, αλλά είπα όχι», εξηγεί ο Οσβάλντο. «Το να μάθεις την τέχνη της συγχώρησης είναι πάρα πολύ δύσκολο, αλλά τα όπλα ή ο πόλεμος δεν αποτελούν ποτέ μια προοπτική για να αλλάξουμε τη ζωή μας. Ο δρόμος του μετασχηματισμού είναι άλλος, είναι να μπορείς να αγγίξεις την ψυχή του άλλου προσώπου, και γι' αυτό δεν χρειάζεται ούτε θυμός ούτε δύναμη: χρειάζεται ταπεινότητα, αρετή πολύ δύσκολη να την αποκτήσεις».

Letizia Magri και η Επιτροπή του Λόγου της ζωής